

RASMUS nielsen og Mikkel Flohr

no justice
- no peace

Galleri Arttra
Vesterbrogade 171
2000 Frederiksberg C
www.arttragallery.dk

www.m-flohr.com
www.rasmusnielsen.com

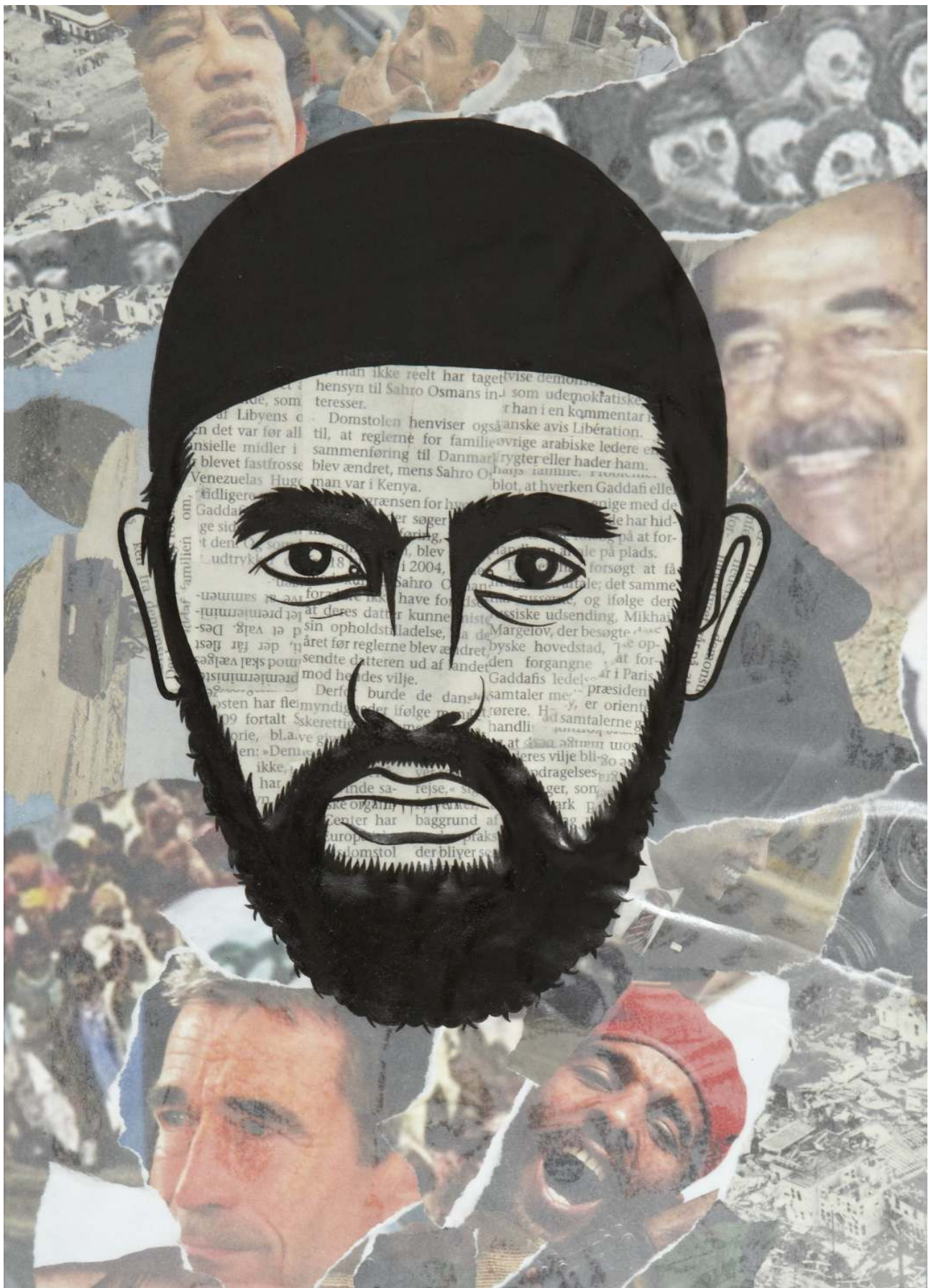
Madres de Plaza de Mayo (2011)
68 X 51, Collage, spraymaling og akryl på pap

Fordømte her på jord (2011)
150 X 120, Akryl på lærred

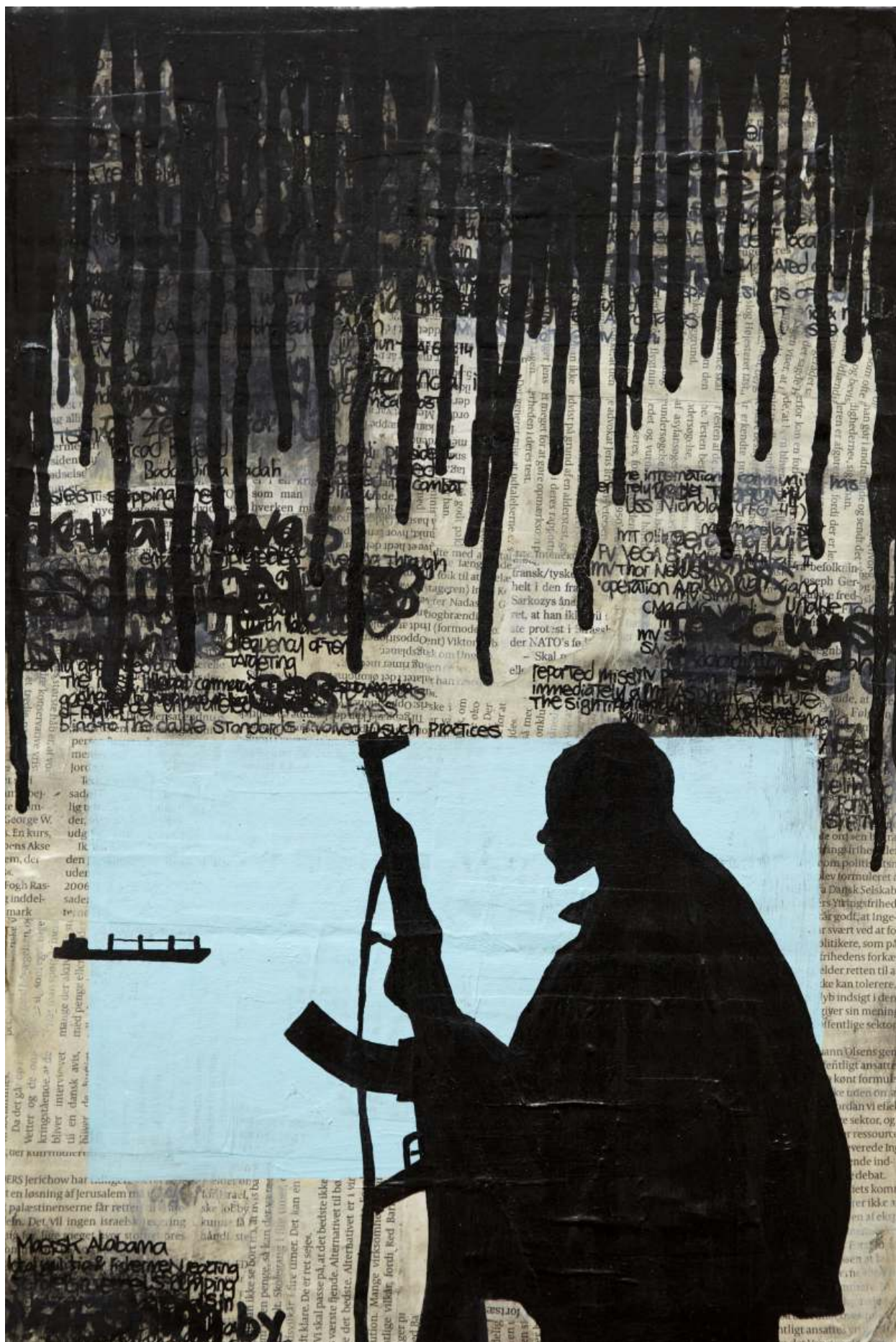
Christiansborg (2011)
150 X 120, Akryl på lærred

Friend or foe (2011)
29,7 X 21, Collage og blæk på papir

Grøn (2011)
40 X 30, Akryl og spraymaling på lærred

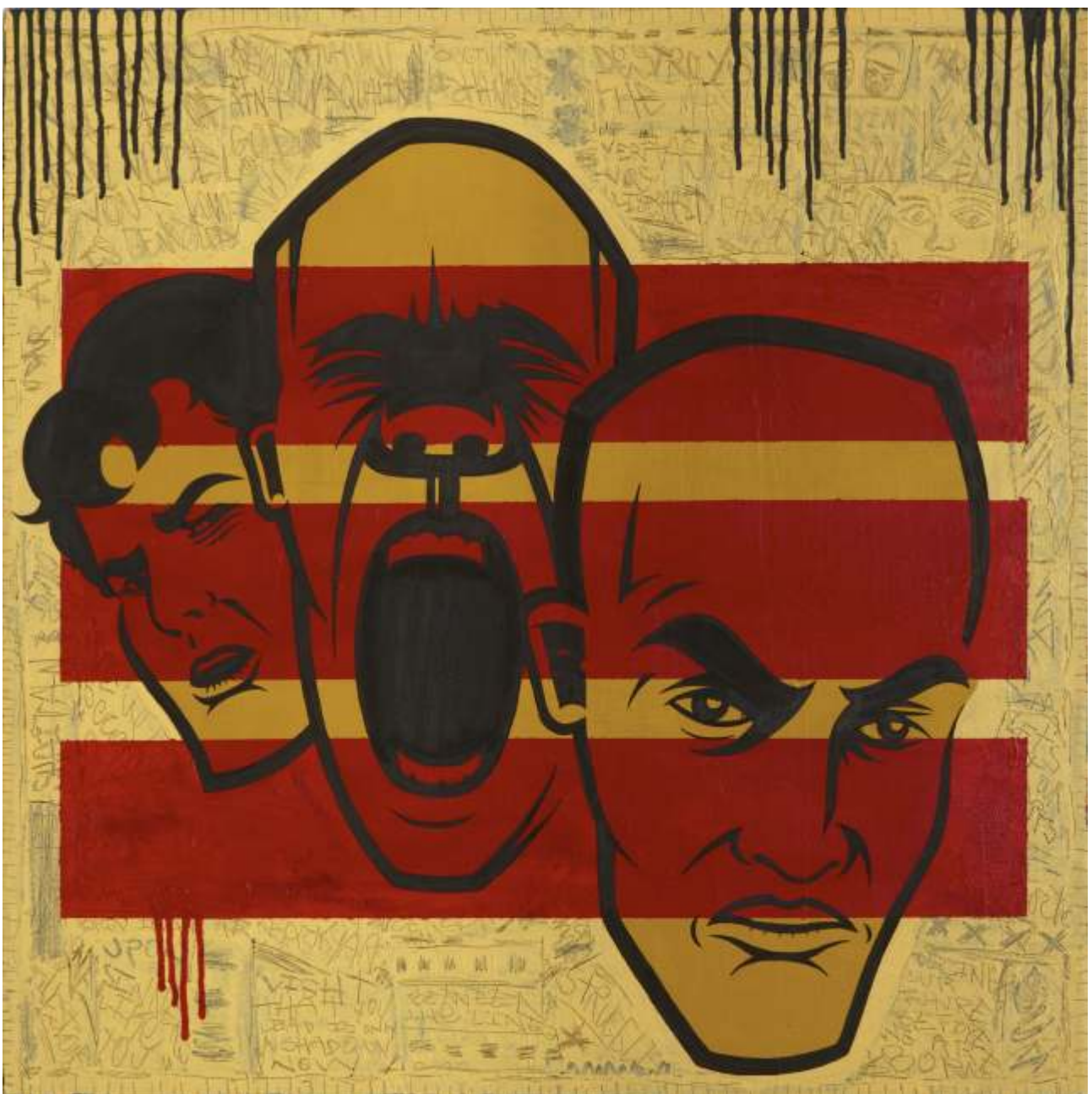
Kystvagt / Badaadinta Badah (2011)
39 X 26, Collage, blæk og akryl på pap

Tahrir (2011)
50 X 50, Akryl og spraymaling på lærred

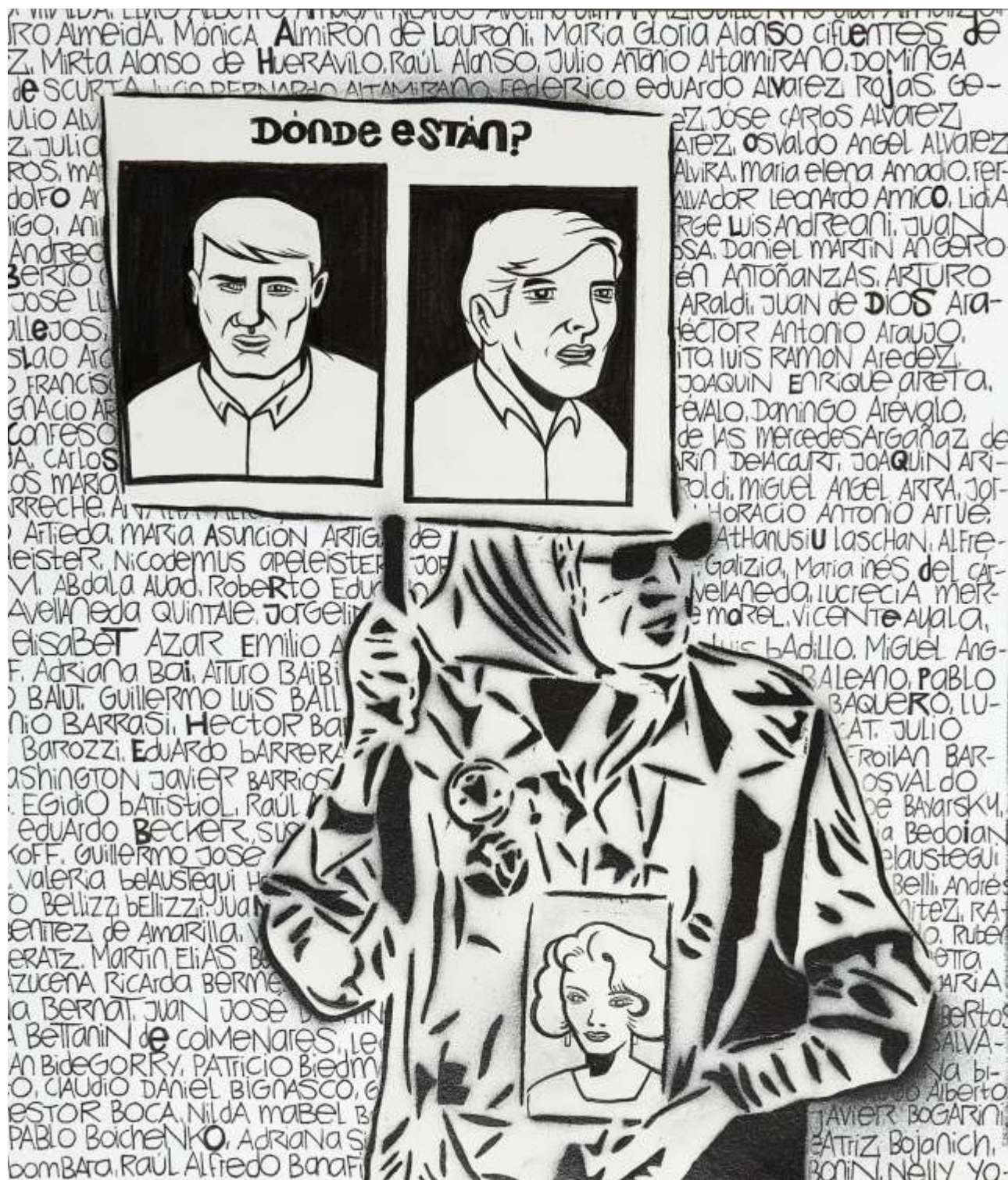
Bag vores sorte masker(2011)
40 X 40, Akryl på lærred

Indignez Vous (2011)
70 X 70, Akryl på lærred

Uden titel (2011)
65 X 57, Collage, blæk, akryl og spraymaling på pap

Plaza del Mayo (2011)
 31,4 X 27, Blæk og spraymaling på papir

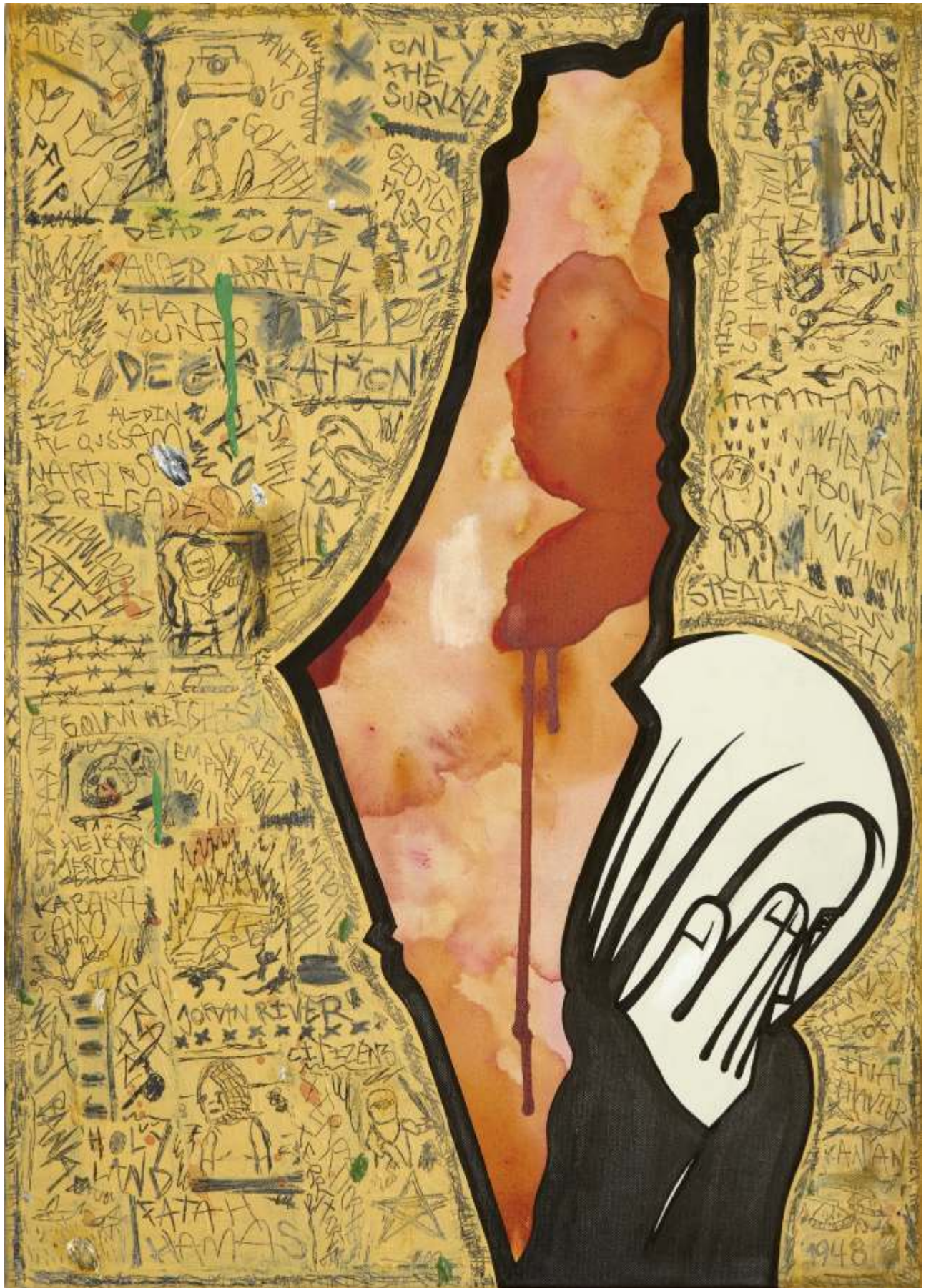
Peacekeeper (2011)
67,5 X 55, Collage, blæk og spraymaling på pap

Kosova (2011)
80 X 80, Akryl på lærred

Adenbugten (2011)
100 X 100, Akryl på lærred

1948 (2011)
70 X 50, Akryl på lærred

Babylon (2011)

50 X 26, Collage, blæk og spraymaling på pap

Apati (2011)
40 X 40, Akryl på lærred

Hygge (2011)
40 X 40, Akryl på lærred

A black and white illustration of a person in a dynamic, crouched pose, possibly a dancer or athlete, with intricate patterns on their clothing. The background is a dense, repeating pattern of names, many of which are Arabic, suggesting a multicultural or global theme.

Gitmo (2011)
60 X 20, Akryl og spraymaling på lærred

No justice - No peace (2011)
140 X 80, Akryl og spraymaling på lærred

Enduring Freedom (2011)
100 X 100 Blæk, akryl og spraymaling på lærred

Belly of the beast(2011)
60 X 20, Akryl og spraymaling på lærred

Greece: Medium-Term Macroeconomic Framework, 2011-2035

	2010	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
	Pres.	Est.	Projections						
	(Percentage change, unless otherwise indicated)								
Domestic economy									
GDP	-4.2	-4.5	-3.0	1.1	2.1	2.1	2.7	2.9	
GDP (percent of pop. output)	-1.3	-0.3	-3.1	-2.8	-1.8	-1.1	0.0	0.3	
Total domestic demand	-7.3	-6.9	-5.8	-0.7	0.7	1.0	1.7	2.3	
Private consumption	-4.1	-4.1	-4.0	0.5	1.1	1.2	1.3	1.2	
Public consumption	-0.0	-9.0	-8.5	-5.0	-1.0	-0.3	1.1	4.3	
Gross fixed capital formation	-18.8	-17.4	-7.5	-2.6	1.1	1.2	4.6	5.5	
Change in stocks (contribution)	0.1	0.3	0.1	0.3	0.0	0.0	0.0	0.0	
Foreign balance (contribution)	4.0	3.9	3.1	1.8	1.4	1.1	0.9	0.0	
Exports of goods and services	0.9	0.6	6.3	5.9	7.3	6.7	7.3	6.8	
Imports of goods and services	-12.0	-12.0	-6.0	-1.5	1.5	2.1	3.6	3.8	
Unemployment rate (percent) 2/	12.2	12.4	14.8	15.0	14.5	13.8	12.7	11.8	
Hourly wage (manufacturing)	0.5	-1.0	-0.5	0.5	0.6	0.7	0.9	1.0	
Employment	-2.8	-2.5	-2.5	0.0	0.8	1.0	1.5	1.2	
Consumer prices (HICP), end of period	4.4	5.2	1.2	0.5	0.7	1.0	1.0	1.2	
Consumer prices (HICP), period average 1/	4.6	4.7	2.4	0.5	0.7	1.0	1.0	1.2	
CPI deflator	3.2	2.2	...	...	...	...	...	...	
(11) deflator	3.0	2.3	1.6	0.4	0.8	1.2	0.6	1.2	
(Percent of GDP)									
Balance of payments									
Current account	-10.4	-10.5	-8.2	-7.1	-6.6	-5.5	-4.4	-3.8	
Trade balance	-7.0	6.0	-3.9	-2.5	-0.6	1.2	2.9	4.0	
Export of goods and services	19.4	19.9	22.1	23.6	24.8	25.5	26.6	27.4	
Imports of goods and services	26.4	26.5	26.0	26.0	25.2	24.3	23.7	23.4	
Total transfers	0.3	0.1	0.5	0.4	0.3	0.3	0.3	0.4	
Net income receipts	-3.8	-4.0	-4.8	-4.9	-6.4	-7.1	-7.6	-8.2	
Net international investment position	-97.7	-98	-106	-111	-113	-114	-114	-112	
Public finances (general government)									
Total revenues 3/	39.8	40.4	42.3	42.3	41.0	39.1	38.3	37.8	
Total expenditures 3/	49.4	50.0	50.6	51.1	51.0	49.8	48.3	47.8	
Primary expenditures 3/	43.1	43.5	44.0	43.5	43.3	41.2	39.9	39.8	
Measures (ann.) 4/	...	...	0.8	2.3	4.0	6.1	7.9	7.0	
Overall balance	-9.6	-9.6	-7.5	-6.5	-4.8	-2.6	-2.1	-2.1	
Primary balance 4/	-3.3	-3.2	-0.9	1.0	3.5	6.0	6.3	6.1	
Gross debt	141	143	153	159	158	154	151	147	
Memorandum items									
Memorial GDP (billions of euros)	229	229	226	229	236	244	252	263	
Memorial GDP (percentage change)	-1.5	-2.4	-1.6	1.5	2.9	3.3	3.3	4.2	

Austerity measures (2011)
100 X 70, Blæk og spraymaling på pap

Grundrisse (2011)
70 X 35, Akryl på lærred

Madres de Plaza de Mayo og Plaza de Mayo: Maj-pladsen, foran den argentinske regerings hovedkvarter, er navngivet efter maj-revolutionen i 1810, som ledte til Argentinas selvstændighed fra Spanien. Fra 1976 og fremefter dannede den ramme om en gruppe af argentinske mødres møder og demonstrationer mod militærdiktaturet. De var alle mødre til "forsvundne" og krævede svar på deres elskedes skæbne. Deres frygtløse, ikke-voldelige protester blev et symbol på modstanden mod regimets undertrykkelse.

Man regner med at mellem 11.000 og 30.000 primært unge mistænkt for "samfundsundergravende aktiviteter" blev kidnappet, tortureret og dræbt under militærstyret i perioden fra 1976 til 1983 – deriblandt også grundlæggerne af gruppen. Navnene på en lille del af de forsvundne kan ænses i baggrunden på "Plaza del Mayo".

Rasmus Nielsen, som i en periode boede i Argentina, oplevede hvordan det hvide tørklæde, som blev mødrenes symbol, stadig blev båret til mindehøjtideligheder og demonstrationer, hvor navnene på de forsvundne blev læst op og besvaret med et rungende "presente" - Man ville ikke tillade, at deres forsvinden skulle udviske deres minde. Kunstnerne har illustreret denne tilstedeværelse på "Madres de Plaza de Mayo" ved at tegne billedet af sønnen op i en stærkere sort, men har ellers valgt at lade dette stærke symbol stå alene blandt de falmende aviser.

Fordømte her på jord er ikke bare første linie af Internationalen, men også titlen på Frantz Fanons sidste værk - dikteret på hans dødsleje. Bogen er et kompromisløst angreb på kolonialismen i alle dens former. En opfordring til at bekæmpe dette voldelige system med alle tilgængelige midler inklusiv vold.

Fanon blev født ind i en overklassefamilie på fransk Martinique, kæmpede på fransk side i 2. verdenskrig og flyttede efterfølgende til Paris for at studere medicin og psykologi. Oplevelsen af racisme chokerede den unge Fanon, der som en del af overklassen på Martinique, altid havde opfattet sig selv som franskmænd. Baseret på hans oplevelser skrev han bogen "Sort hud - hvide masker" om kolonialismen og racismens effekter.

Efterfølgende praktiserede han som psykolog i Algeriet, men trak sig fra sin position for at deltage i den algierske befrielseskamp sammen med FLN (Front de Liberation Nationale). Fanon døde af leukæmi som 36-årig, et år inden Frankrig trak sig ud af Algeriet. Han nåede aldrig at opleve Algeriet frit, men blev efter sin død et symbol for befrielseskampen i den tredje verden.

Portrættet af Fanon er tænkt som en visuel parafrase over "Sort hud - hvide masker". I baggrunden indgår referencer til hans liv og kamp, og i de blodige tværstreger er udvalgte citater fra "fordømte her på jord" gengivet.

Christiansborg er navnet på det danske folkestyres hovedsæde, men det er også navnet på et dansk handels- og slavefort på Guldkysten i det nuværende Ghana. Fortet var omdrejningspunkt for den danske slavehandel.

I 1792 besluttede Danmark at stoppe slavehandlen som et af de første europæiske lande. Man forbød dog ikke ejerskab af slaver og insisterede på en overgangsperiode på ti år, hvor slavehandlen kunne fortsætte. Historiske dokumenter tyder på, at disse ti år var de mest intense af den danske slavehandel. I alt regner man med, at minimum 85.000 slaver blev eksporteret i løbet af Danmarks 196 års slavehandel.

Mikkel Flohr besøgte i 2011 Ghana og blev skræmt og inspireret af dette mørke kapitel i Danmarks- og verdens-historien. Venstre side af maleriet beskæftiger sig med imperialismens blodige konsekvenser for Afrika. Højre side fokuserer på den danske rolle i slavehandlen: To ansigter står som symbol på ofrene for slavehandlen, mens et tredje fortøner sig - ligesom vores historiske bevidsthed omkring denne periode.

Leviathan, uhyret fra det Gamle Testamente, lagde meget sigende navn til Thomas Hobbes klassiske formulering af magttanken. Leviathan er et forsvar for realpolitikken og staten eller regentens moralske ret til absolut styre. Bogen har sidenhen, specielt i den engelsktalende del af verden, været en vigtig del af det intellektuelle alibi for realpolitik i inden- og specielt udenrigssammenhænge. Teksten er derfor sat op overfor den konkrete manifestation og det praktiske symbol på amerikansk hegemoni: M16-riflen.

Guerilla Warfare: AK47-riflen er det mest producerede håndvåben i verden. Riflens billige produktion, simple design og pålidelighed har gjort den til en favorit blandt frihedskæmpere og terrorister verden rundt. Den kom under den kolde krig til at stå som et symbol på oprørs- og guerillabevægelserne i den tredje verden og deres opgør med amerikansk dominans og interesser. I baggrunden indgår dele af Ernesto "Che" Guevaras klassiske manual i guerillakrig – som både antitese og parallel til Leviathan.

Friend or foe udforsker og udfordrer Vestens dybt ambivalente forhold til de mellemøstlige og muslimske befolkninger med udgangspunkt i situationen i Libyen. Lige præcis Libyen er interessant, fordi NATO-aktionen på mange måder bryder med krigen mod terror. Nok har man valgt en militær intervention i et ressourcerigt område med en skør diktator, men det foregår på baggrund af en demokratisk opblomstring i Mellemøsten og Nordafrika, som er inkompatibel med Samuel Huntingtons vrøvl om civilisationernes sammenstød, som krigen mod terror i høj grad støttede sig op ad.

Huntingtons indflydelse har gjort det ekstremt svært at fortolke oprøret: Har vi med demokrati-forkæmpere, islamister eller begge dele at gøre? Debatten afslører en grundlæggende konflikt i Vestens opfattelse af Mellemøsten - mellem fascinationen af den demokratiske opblomstring og frykten for Islam og indvandringen. Den samme indvandring som Moammar Gaddafi har hjulpet med at begrænse på EUs foranledning.

Titlen refererer desuden til Anders Fogh Rasmussens rolle i disse konflikter som en toneangivende stemme i indvandrerdebatten, som dansk statsminister under krigen mod terror og som generalsekretær for NATO under indsatsen i Libyen.

Grøn: Valgsvindlen, der i 2009 sikrede den siddende iranske præsident Mahmoud Ahmadinejads præsidentposten, udløste den protestbølge, der blev kendt som Den Grønne Bølge. Ungdommen, der i stor udstrækning havde støttet oppositionskandidaten Mir-Hossein Mousavi, strømmede på gaderne og krævede, at deres stemmer blev både hørt og talt.

De ikke-voldelige demonstranter blev mødt af Ahmadinejads styre med vold, kidnapninger, tortur og drab. Efter flere måneder lykkedes det på denne måde at knuse oprøret, men ikke håbet, og i 2011 har Den Grønne Bevægelse igen mobiliseret og demonstreret i forlængelse af det Arabiske Forår.

Kystvagt/Badaadinta Badah og Adenbugten: Adenbugten ligger i forlængelse af Suez-kanalen, hvor mere end 21.000 skibe årligt sejler igennem. Passagen er plaget af pirater fra Somalia. De opfatter og omtaler dog ikke sig selv som pirater, men foretrækker begrebet "badaadinta badah", hvilket kan oversættes til kystvagt.

Siden Danmark sendte krigsskibet Esben Snarre til Somalia og en dansk familie blev kidnappet af somaliske pirater, har der været meget debat i dagspressen om pirateriet. Debatten har generelt bestået af lige dele moralsk indignation og krav om en hårdere indsats overfor piraterne.

Meget få har været opmærksomme på den tragiske situation, der har skabt problemet. Somalias statsapparat er efter 20 års borgerkrig og flere udenlandske militærinterventioner stort set ikke-eksisterende og er derfor ude af stand til at stoppe udenlandsk overfiskning og dumpning af gift-

giftmaterialer i somalisk territorialfarvand. Dette har berøvet de lokale fiskere deres levebrød og i kombination med konflikt, fattigdom og sult, skabt pirat-problemet.

Tahrir og Uden titel: Krigen mod terror dannede i mange år rammen om dansk inden- og udenrigspolitik. På den ene side legitimerede man politiske og militære interventioner i regionen med reference til menneskerettighederne og demokratiets fremme, og på den anden side fastholdt man paradoksalt nok, at befolkningerne var uimodtagelige, hvis ikke decideret fjendtlige overfor demokratiet. På den måde legitimeredes støtten til venligtsindede diktatorer såvel som militære interventioner mod andre – begge dele med reference til beskyttelsen og udbredelsen af demokratiet, selvom faktorer såsom hævn, geopolitiske interesser og ressourcer lod til at have en vis vægt.

På hjemmefronten blev krigen mod terror brugt til at mobilisere og styrke det spirende fremmedhad, som indtil da havde været begrænset til patetiske og platfodede fortællinger om, at indvandrerne både skulle være kommet til landet for at tage vores arbejde og samtidig være ekstremt dovne og på bistandshjælp. Huntingtons tese om civilisationernes sammenstød dannede det ideologiske alibi for opportunistiske populisters marginalisering og mistænkeliggørelse af de muslimske og mellemøstlige mindretal i Danmark.

Omdrejningspunktet i ”krigen mod terror” var hele tiden demokratiet, men vi glemte, at et demokrati skal bedømmes på behandlingen af dets mest udsatte minoriteter. Vi glemte, at indskrænkningerne af borger-rettinghederne og retssikkerheden stred mod basale demokratiske principper - men de unge på Tahrir-pladsen mindede os om det.

Den fattige tunesisk grønthandler Mohamed Bouazizi, som ses til venstre på ”Tahrir”, blev den gnist, der antændte den arabiske ungdoms oprør og opgør med deres undertrykkere. Men oprørene var ikke bare opgør med lokale diktatorer, de var også et opgør med vores forstokkede fortolkninger af Mellemøsten, som udstillede vores ideologiske vranggoods som dybt forfejlet. De unge på Tahrir-pladsen tvang os til at ”åbne vores øjne”, som der står skrevet på arabisk i toppen af maleriet.

Gradvist gik det op for os, at der i hele regionen fandtes unge frihedshungrende mennesker i ikke-voldelig protest mod deres undertrykkere. Der fulgte et øjebliks næsten universel identifikation og beundring for deres kamp, som brød med alle forudgående fortællinger. På et splitsekund transformerede de unge arabiske mænd og kvinder, parate til at dø for deres sag, sig fra at være vores værste mareridt til pludselig at være både vores helte og naboer. Det er disse ukendte unge, som er afbilledet på ”Uden titel”.

Bag vores sorte masker: Ejército Zapatista de Liberación Nacional (Den Nationale Zapatistiske Befrielseshær, EZLN) er en oprørsbevægelse i den underudviklede delstat Chiapas i Mexico. I 1994 gjorde maskerede zapatistaerne oprør mod årelang undertrykkelse og forarmelse, som de mente ville blive yderligere intensiveret med den forestående frihandelsaftale NAFTA (North American Free Trade Agreement). Selvom deres udgangspunkt var et væbnet oprør, har de efterfølgende fokuseret på ikke-voldelig modstand og græsrodsdemokratisk udvikling med fokus på omfordeling, samt oprindelige folk og kvinders rettigheder.

Bevægelsen indgød håb i en venstrefløj, der var både disillusioneret og fragmenteret ovenpå Sovjetunionens moralske, økonomiske og politiske kollaps og var en vigtig inspirationskilde for alterglobaliseringsbevægelsen. Specielt den karismatiske talsmand og poet, Subcommandante Marcos, fangede folks opmærksomhed med sine lyriske visioner. Titlen er en linie fra et af hans digte, der reflekterer den universelle identifikation og fascination, som bevægelsen affødte: ”Bag vores sorte masker, bag os, er vi jer”.

Indignez Vous er inspireret af Stephane Hessels bog af samme navn. Bogen er et opråb til ungdommen om lade sig indignere og gøre oprør mod undertrykkelse, udbytning og ulighed. For en generation, som er vokset op i skyggen af den kolde krigs uforpligtende atomare udsigtsløshed og

90ernes hedonistiske forbrugscirkus, angrende 68ere, reality tv og en karakteristisk, omend indbildt, konsekvensløs selvtilstrækkelighed - som Francis Fukuyama døbte 'historiens endepunkt' - er det et vigtigt budskab. Et budskab som ovenpå de sidste ti års stigende nationalisme, moralsk fallerede udenrigspolitiske projekter og den økonomiske krise resonerer med ungdommen fra Spanien til Nordafrika og Mellemøsten.

Peacekeeper og Enduring Freedom: Operation Enduring Freedom er det officielle navn på operationen i Afghanistan samt en række mindre militære aktioner i forbindelse med krigen mod terror. Navnet kan både oversættes som "vedvarende frihed" og "at udholde frihed". Hvilken af disse oversættelser, der mest passende opsummerer den katastrofale indsats i Afghanistan, der nu står foran sin tragiske afslutning, kan der næppe eksistere nogen tvivl om. Efter ti års krig står Taleban stærkere end nogensinde.

Kosova: Billedet er opkaldt efter området, der i starten af halvfemserne blev synonymt med de mest bestialske og blodige overgreb på civile, Europa har oplevet siden 2. verdenskrig. Som en tragisk påmindelse om den fortsatte trussel fra nationalismen, udviklede opløsningen af Eksjugoslavien sig i løbet af meget kort tid til åben krig og etniske udrensninger.

Den hurtigt eskalerende situation afkrævede en anerkendelse af, at ikke-vold også kan have voldelige konsekvenser - hvilket umuliggjorde den udelukkende moralske position. Situationen stillede derfor Europa og USA i et dilemma, som de aldrig formåede at løse fyldestgørende eller i tide.

1948: Op til 1. Verdenskrig eskalerer jødeforfølgelsen i Europa og ideen om at oprette en jødisk stat i Palæstina begynder at tage form, stærkt inspireret af den samtidige europæiske nationalisme. Ideen er ikke populær blandt den arabiske majoritet i området, og spændingerne stiger mellem de to grupper i takt med at jødiske tilflyttere opkøber større og større landområder.

14. Maj 1948 udråber Ben Gurion Staten Israel som kulminationen på det zionistiske projekt, og dagen efter udbræder der krig mellem den nyoprettede stat og de omkringliggende arabiske lande og befolkninger. Israel formår at slå de angribende hære tilbage og udvider sit territorie markant. Store dele af den palæstinensiske befolkning flygter fra krigshandlingerne eller fordrives. I dag lever halvdelen af palæstinenserne i landflygtighed, mens de tilbageværende lever enten i Israel eller under israelsk militærbesættelse i områder, som andre arabiske lande har afstået til dem. Der er planer om udråbe en selvstændig stat i disse områder i slutningen af 2011 eller starten af 2012.

Babylon: Den 20. marts 2003 invaderer en amerikansk-ledet koalition Irak i jagten på olie og ikke-eksisterende masse-ødelæggelsesvåben. Invasionen foregår uden FN-mandat og generelt uden folkelig opbakning. På trods af den umiddelbare succes, begynder landet i de efterfølgende måneder at falde fra hinanden. Modstand mod den hårdhændede besættelse og marionet-regeringen, samt interne stridigheder forvandler Irak til et sydende krigshelvede.

Menneskerettighedskrænkelser har plaget Irak siden invasionen fra forfølgelse af minoriteter, illegale tilbageholdelser, tortur og henrettelser til deciderede krigsforbrydelser. Hverken koalitionstropperne eller Nouri al-Malikis regering har formået at indføre stabilitet i Irak eller leve op til menneskerettighedskonventionerne.

Babylon er navnet på en oldtidsby i det nuværende Irak. Indenfor rastafari- og hiphop-kulturerne bruges begrebet også til at beskrive vestlige samfund og mere generelt alle uretfærdige magtstrukturer. Stencilen er en fortolkning af et pressefoto, som viser irakiske soldaters tilbageholdelse af et barn. Som en kommentar til mediernes påfaldende stilhed omkring den irakiske fiasko er baggrunden bygget op af gamle avisudklip overskrevet med en opgørelse over civile tab i Irak fra iraqbodycount.org. Opgørelsen dækker cirka en måned.

Apati: Spiller på forholdet mellem de gode intentioner og de alt for virkelige lidelser ude i verden ved at kombinere det stiliserede billede af Moder Teresa med det rå billede af den navnløse flygtningekvinde fra Darfur.

Billedet problematiserer derved velgørenheden som en form for sentimental og proaktiv apati, der bruger forarmelsen som et spejl for vores egen godhed, uden nogensinde at udfordre den grundlæggende ulighed. Udfordringen ligger i velgørenhedens grundlæggende accept af den generelle ulighed overfor den kynisme, som den mere generelle kamp for retfærdighed forudsætter i forhold til den specifikke lidelse. Et spørgsmål om det specifikke overfor det universelle, såvel som mål og midler - et spørgsmål som stadig savner svar.

Hygge: Det velkendte og hyggelige illustreres af de voksdugslignende mønstre, som brydes af Brorsons Kirkes velkendte omrids. Hygge tolkes typisk som en tryk og inklusiv situation, men den forudsætter en implicit eksklusion i kraft af den isolation, som anses for at være en forudsætning for hyggen. Begrebet i sig selv vidner også om denne eksklusivitet, idet hygge konsekvent beskrives som et specifikt dansk begreb, som ikke kan oversættes eller forstås af udenforstående.

Hyggen er derfor en vigtig kulturel markør, som vidner om en problematisk eksklusivitet i den danske selvforståelse. En eksklusivitet der har dannet rammen om indvandrerdebatten og udlændingepolitikken i løbet af de sidste ti år - det mest uhyggelige eksempel på dette var rydningen af Brorsons Kirke.

Efter ti år i flygtningelejre, som politisk alibi for VKO-regeringen og en illegal angrebskrig mod deres hjemland, blev de irakiske asylansøgere slæbt ud af kirken og deporteret til et land, hvor vi har gjort død og ødelæggelse til hverdag. Alt imens ordensmagten håndfast gennemtævede unge samlet i fredelig protest mod udvisningerne.

Gitmo: Siden ellefte september har vi fået at vide, at "krigen mod terror" var en kamp for demokratiet, men den moderne terrorisme er typisk en strategi, som vælges i mangel på populær opbakning og/eller militær kapacitet til at tage en direkte konfrontation med modparten. Moderne terror er som sådan et tegn på afmagt blandt en lille om end dødbringende minoritet, snarere end en eksistentiel trussel mod demokratiet.

Den virkelige trussel er imidlertid kommet indefra i form af udvidede magt-beføjelser, samt indskrænkninger af borger-retighederne og retssikkerheden. Kampen mod terrorismen endte med andre ord med at udgøre en større trussel mod demokratiet, end terrorismen nogen sinde har gjort.

Et af de mest markante symboler på undermineringen af de principper, som Vesten påstod at forsvare, er den ulovlige tilbageholdelse og tortur af "illegale kombattanter" og "formodede terrorister" på Guantanamo-basen. Det er navnene på en brøkdal af de indsatte, der figurerer i baggrunden af billedet og illustrerer omfanget af det demokratiske underskud, der har kendetegnet tiden siden ellefte september. I forgrunden af billedet ses en anonym figur med udvisket ansigt iført den karakteristiske fangedragt.

No justice - No peace er en fortolkning af et pressefoto fra en af de græske demonstrationer, der fulgte i kølvandet på to betjentes drab på den 15-årige Alexandros Grigoropoulos i den anarkistiske bastion Exarcheia i Athen. I løbet af et par timer var de første demonstrationer i gang og over de næste par dage blandede vreden over drabet sig med frustrationer over korruption, arbejdsløshed og fattigdom. Demonstrationerne fortsætter stadigvæk.

Selvom fotoet, der er taget ved en fredelig demonstration et par dage efter drabet, viser en hel specifik situation, afspejler det noget universelt: Indignationen over uretfærdigheden og konfrontationen med overmagten, såvel som afmagten.

Belly of the beast: Politiske fanger defineres som individer, der er indesluttet fordi deres ideer eller virke er en udfordring for myndighederne. Der findes politiske fanger i næsten alle samfund. Nogen vil gå så langt som til at sige, at indesluttelsen af individer i sig selv er politisk, specielt når den, som det oftest er tilfældet, afspejler de eksisterende ulighederne i et samfund.

Fængslet begyndte som et social-politisk tiltag i middelalderen. Fængslet var oprindeligt en type fattighjem og galeanstalt, oprettet for at samle, overvåge og kontrollere forstyrrende elementer i samfundet, det vil sige de sindssyge, fattige, forbryderiske og oprørske. Siden er institutionen blevet systematiseret og effektiviseret, men uden nogensinde at miste sin grundlæggende politiske karakter.

Denne problemstilling er baggrunden for værket, som inkorporerer detaljer fra fængslets historiske udvikling, men samtidig arbejder med de konkrete effekter af indesluttelsen: Fra kedsomhed til frustration, panik og psykiske sammenbrud - fra stregerne til at tælle dagene med til det næsten paniske greb om tremmerne.

Austerity measures refererer til de voldsomme nedskæringer og effektiviseringer, som IMF og EU kræver af Grækenland til gengæld for fornyede lån, der kan redde den græske økonomi. Baggrunden består af IMF's analyse af den græske økonomi i deres seneste rapport fra marts 2011. Situationen i Grækenland er interessant, fordi det lige nu gennemgår problemer, som resten af Europa meget snart kan stå overfor.

Kravene er blevet mødt med vedvarende protester, generalstrejker og gadekampe. Demonstranterne protesterer over den øgede økonomiske polarisering og kræver økonomisk omfordeling og udvidet medbestemmelse. Der er med andre ord stor forskel på, hvilke konklusioner folket og politikerne har draget af krisen - deraf den dobbelttydige titel som både kan referere til IMF og demonstranternes krav.

Grundrisse er den tyske forkortelse af titlen på Karl Marxs "Grundriss til kritik af den politiske økonomi". Maleriet er i sig selv et grundriss af den måske skarpeste kritiker af kapitalismen. Hvordan man end vender og drejer det, kommer man ikke udenom Marxs intellekt og indflydelse. Hans dybdegående analyser af ulighederne produceret af kapitalismen skrevet med velformuleret indignation, har været af afgørende betydning i det tyvende århundrede. Analyser som ihvertfald ikke har mistet deres relevans under den nuværende økonomiske krise.

Tak til: Ida van Gaever, Sigurd Hartkorn Plaetner, Sanja Golubovic, Walid Mezian, Allan Bjerre, Jesper Spiegelberg, Luke Hørsving, Claus Ankersen, Villains Art Crew, Kim Christensen, Jo og Sven Skriver.